

УЖУМ

приключения за духа

Брой 94
4/2012
година X
Цена 3,90 лв.

За Инелия с любов

Парченце Атлантида
– Санторини

Съществува ли
Божественният план

Трите ключа: медитация,
концентрация, асани

Игри в рая

Елена Шахънска за нашето пробуждане

Това е откъс от списанието.

**Цялото списание може да намерите в
Библио.бг**

www.biblio.bg

Раят заг страха

Докоснахме се до
него с *Елена Шахънска*

на стр. **38**

За Инелия с любов

*Мисията на
една жена,
която идва директно
от Източника*

на стр. **52**

Всички лъчи на светлината

*Цялата красота на
сътворението е
побрало *Санторини**

на стр. **58**

Името УСУРИ е съчетание на понятия от древния санскрит: У – енергията, която идва от ИЗТОЧНИКА, носи идеите и животворните вибрации на КОСМИЧЕСКОТО СЪРЦЕ; СУР – космическа мъдрост, еволюция, изминат път, натрупан опит; И – изявеното във видимия свят сега.

Управител

Калинка Стайкова

Главен редактор

Красимир Проданов

Редактор интернет издание

Екатерина Аврамова-Колева

Художник

Калин Николов

Автори

Веселин Сейков
Дафи Зарева
Деница Дабижева
Мартина Иванова
Меги Колева
Петър Глазеев
Светла Иванова
Светла Николова
Стефка Недеvsка
Цветана Качерилска

Графичен дизайн

Здравка Лозанова

Коректор

Пенка Йончева

Разпространение и абонамент

Ели Антонова
Тел.: 0885 11 90 14

Издател

АРГЕД ЕООД

Адрес на редакцията

1505 София, ул. „Васил Друмев“ 36
Тел.: 80 61 245; 80 61 200
e-mail: usuri@ged-bg.net

Предпечатна подготовка: ГЕД ООД

Печат: Delta High Print

ISSN: 1312-2665

Пчелният прашец

може да бъде
единствената ни
храна

на **стр. 72**

Чистотата на чувствата

е истинската грижа
за здравето ни

на **стр. 76**

Жоао де Деус

изцерява от 40
години с Вяра

на **стр. 80**

Снимка: Деница Дабижева

Ателие

Три с едно въгленче

Сцени край една глинена пещ

на стр. 22

На корицата:

Парченце рай

Снимка: Деница Дабигева

Всяко сърце има своята мисия – птичите например пеят. Тези на хората – презръщат. Докато чакахме Елена за снимките, примижавахме срещу слънцето и си мислехме и за неговото сърце – то пък е с мисията да ни сгръба.

Затова и когато един ден всички сърца на света се слаят, те ще са съвършеното Добро! Ще пеят, ще презръщат, ще топлят – ще отдават не просто енергия, а любов.

Ето, на това му се вика истинско парченце от рай!

А към него ни поведе точно Елена Шахънска. Разказа ни колко е студено, когато човек няма в себе си усещането, че сам създава своя неповторим свят. Показа ни как да го градим бавно и с усмивка – да редим по небосвода звезди, да рисуваме полянки, да примамваме вятъра и ромонящата вода...

Впрегнахме всички сили и... дърветата започнаха да се раззеленяват. Променихме и мисленето си – така се роди радостта. Засяхме семенцата на щастието – и търпеливо чакаме и те да пораснат.

Изпращаме няколко и на теб с този брой на „Усури“ – превърни ги в своето парченце рай. И заживей завинаги в него...

Красимир Проданов,
Главен редактор

Марти и Инелия – две форми на една същност

Дано не ви се стори нахално това определение – самият факт обаче, че траекторията им на живеене, на трептене и на летене се преплете в този живот, вече е показателен за това, че дълбоко в себе си те живеят и една същност. Помоглихте Марти да ни опише срещата им, да ни разкаже това, което е трепнало в нея. Тя го направи по типичния си начин – с много разбиране, с много любов; правдиво, интересно и истински. Затова и текстът на стр. 52 ще ни помогне да разберем по-пълно явлението Инелия Бенц. Има и бонус – първите няколко въпроса от интервюто на Марти с Инелия... Насладете им се!

Небесните маршрути на Меги Колева

Географски погледнато, тя си остава на Земята, но в пътешествията ѝ наистина има много небе! Защото каквото и да докосне Меги, в него се отразява една по-дълбока, изначална наша същност. Спомняме си например как Танзания ѝ даде възможност да чуе гласа на Майка Гя. Сега описва пътуването си до Санторини – сравнително близка дестинация, но въсщност изпълнена с хиляди години развитие, с много магия и още повече посвещение. За гласа на атлантите и гочува ли се той в Санторини, ще прочетете сами на стр. 58. А ние вече чакаме да научим от Меги как изглежда раят – или поне това негово кътче, отпечатаало се на остров Бали.

С Майка Тереза докосваме и любовта

Присъства осезаемо в този брой – на стр. 18 може да видите един хубав паралел, който превръща нейните принципи в живота във визитка и за един Рейки мастер. Най-коварното чувство е ненавистта, казва мъничката светица, а Калинка Стайкова допълва – страхът!

Като всеки Божи човек и Майка Тереза има своите малки „тайни“, които са я водили цял живот към небесните селения. Първата, основополагащата, е следната: „Ние мислим, че любовта е чувство, но тя е действие!“

Затова да сме силни в любовта си, значи първо да сме действени. А заедно с това – да сме я заслужили. Така ще сме по-близо и до самата Майка Тереза.

Мисли, които те карат да се усмихваш

Понякога ще те закарат на прекрасен остров, друг път – ще тръгнеш с тях на пътешествие из нашия дом, *Космоса*

Представи си остров – твоят остров, в който природата те прегръща с всяка тревичка... Представи си, че си негов създател и го населиш с любимите си същества. Дари му пролет, окраси го с птици, вдъхнови го с шума на бриза...

Твоята същност – това е твоят остров. Завладее ли красотата сърцето ти, ще го имаш!

Най-важната тайна на Вселената: ние Всички сме Едно

Как да превръщаме бизнеса в докосване до другия знае
Калинка Стайкова, която е Рейки мастер и... издава сп. „Усури“

КОЯ Е ТАЗИ ЖЕНА, често са ни питали, когато обясняваме, че нашето издание почти докосва стотния си брой благодарение на нея. Никога не отговаряме просто така, служебно, ами разказваме за това, че Калинка е един от двамата masters в традиционната линия на Рейки у нас (всъщност първият...). Също и за групите с упражнения и лекции, отворени не само за нейните ученици, ами за всеки, който се интересува що за духовно същество всъщност е...

Именно за пресечната точка на бизнеса с духовността трябваше да говори Калинка Стайкова на поредния форум, организиран от „Горичка“. Посветен на здравето, тя трябваше да демонстрира и защо е толкова важно да живеем в хармония – не само със себе си, но и със самата Вселена.

Човешкото същество е пресечната точка между бизнеса и духовната практика, каза тя пред почти пълната зала. И понеже Рейки я формира като жива личност, значи няма как принципите на тази практика да не се огледат и в бизнеса... Те са много сложни – каза с усмивка Калинка, – но опитаме ли, можем точно гнес да сме добри; точно гнес да сме благодарни; точно гнес да обичаме...

Ден преди форум „Здраве“ Калинка Стайкова отговори на специалните въпроси на „Горичка“, които бяха всъщност интерпретация на ценните съвети за живота ни на майка Тереза. Та препечатваме тези въпроси и, разбира се, отговорите. На двете...

Най-хубавият ген?

Калинка Стайкова: Днешният.
Майка Тереза: Днешният.

Най-голямата спънка?

К. С.: Страхът ни от неизвестното.
М. Т.: Страхът.

Най-лесното нещо?

К. С.: Да се усмихнеш.
М. Т.: Да се заблудиш.

Най-голямата грешка?

К. С.: Очакването ни, че нещата се случват от само себе си и че някой друг е виновен.
М. Т.: Да паднеш духом.

Коренът на всички злини?

К. С.: Нашето его в частта му, която е свързана с пресметливия ни ум и страха ни.
М. Т.: Егоизмът.

Най-хубавото развлечение?

К. С.: Общуването с природата.
М. Т.: Работата.

Най-лошото поражение?

К. С.: Да загубиш вяра в себе си.
М. Т.: Отчаянието.

Най-гобрите учители?

К. С.: Нашите грешки и любовта.
М. Т.: Децата.

Най-първата необходимост?

К. С.: Да бъдем обичани и приемани.
М. Т.: Общуването.

Най-голямото щастие?

К. С.: Да даваме и споделяме с хора, които са открити и търсещи.
М. Т.: Да си полезен на другите.

Най-голямата тайна?

К. С.: Усещането за единство с всичко около нас и с Космоса, кои сме и какво сме.
М. Т.: Смъртта.

Най-неприятният недостатък?

К. С.: Отрицанието.
М. Т.: Лошото настроение.

Най-опасният човек?

К. С.: Човекът без чувства и усещания, само с логика.
М. Т.: Лъжецът.

Най-стимулиращият дар?

К. С.: Любовта.
М. Т.: Надеждата.

Едно хвърчило, за да си говорят с вятъра...

При **Мартин** и **Мария** ще се почувствате най-добре, когато презърнете заедно *природата*...

ТЕ НЕ СА ПРОСТО НЕЙНИ ОТЯВЛЕНИ ЗАЩИТНИЦИ, защото *вятърът* и *огънят*, а заедно с това *вятърът* и *водата* живеят в тях самите. Мартин разпалва например въглените в прекрасната им глинена пещ, която се е приютила в „Кабинка“, а Мария в това време замесва с помощта на водата благороден хляб, в който ще оживее и тяхната представа за света.

Двамата са архитекти, но ги привлича именно онова сътрудничество с живата природа, което облагородява човека. Затова и

участват непрекъснато в акции или работилници за почистване, мулчиране, компостиране, сглобяване и одухотворяване... Работили са в италиански екоферми, обичат кучетата и са вегетарианци – все причини да се усмихнем широко и да ги поканим на страниците на „Усури“. А заедно с това – да им благодарим, че ни показаха как е възможно топка тесто да оживее, а от стари материали да изникне печка ракета с акумулиращ миндер... Срещата ни обаче е в „Кабинка“, а стихииите – в тях самите.

– Кое е по-модерно – хората на село да поръчват хляб си за седмицата във фейсбук или пък да зидат пещи по спомениите на някой егнозъб дядо?

– Не дочакахме модната вълна и си иззидяхме пещта сами. Вместо с егнозъб дядо ние се консултирахме с интернет форуми с хора от цял свят и прочетохме „Етнография на България“ (Вакарелски, 1974). Не вярваме, че когато заживеем на село, ще ни трябва фейсбук.

– Напреднал ли е съвременният човек в опитите си да управлява енергията на природата – водата, светлината, вятъра... Има ли грешка в подхода ни и къде се крие тя?

– Дълга тема, но има какво да научим от миналото. Били сме в хармония, когато не е имало гума *отпагък*. По-ефективно е да задвижиш воденичен камък директно от поточе, отколкото да пренесеш електроенергия от фотоволтаик през цялата мрежа до електрическа мелничка.

– Трябва ли да сме опозиция на модела, по който се гради животът ни днес в политически и социален план? А вечна опозиция?

– Не разбираме за каква опозиция ни питаш. Ние месим хляб и се опитваме да изградим модела на нашия живот. Надявам се хората с политически амбиции да осъзнаят необходимостта от градивното начало на доброволния *downshift* и да не създават пречки.

– Ще вечеряме ли на свещи довечера или къде е разумната граница на отказ от достиженията на цивилизацията... Трябват ли ни течаща вода, електричество и – разбира се, маргарин ☺?

– Какво е това маргарин? Водата е ви-

Хлябът е голям, но разбираме това, когато докоснем силата му.

Мария и Мартин ни даряват тази възможност – и така сякаш се завръщаме на своето си място в един несъмнено безбрежен кръговрат. Забравили сме, че можем да се нахраним с усещането си за брашното – да добием сила, когато размесваме тестото – и да стоплим сърцето си, когато е топла и пещта. Затова срещите с хора, които искат да придобият нови умения край пещта, Мария и Мартин наричат инициации... Ние ги почувствахме и по още един начин – като *вълшебно посвещение*!

наги подвижна, въпросът е как работим с нея, как я пазим от замърсяване и как я насочваме, за да не слиза твърде бързо към океана. А иначе в кухнята ни един ден ще има вирче с риби, които ще ни почистват чиниите, а по-надолу същата вода ще захранва корените на плодната горичка (културата *Сатояма* в Япония). Вярваме, че бъдещето е в преосмислянето на достиженията на цивилизацията и

Божественният план се пише в нашето сърце

За доверието, изкуството и връзката ни с Бог медитира този път *Стефка Недевска* с главния ни редактор. За прозренията им и за силата ни да събъдваме ще прочетете тук...

Посвещавам този разговор на Дарина и Андрей Яневи, творци художници и големи любящи сърца, с благодарност за неизчерпаемото вдъхновение, което ми носи нашето приятелство.

8 март 2012, Лондон

– **Защо когато се раждаме, забравяме за своята мисия?**

– Това е съществена част от Божия план. Ние идваме на земята не за да вършим работа, а за да развиваме определени качества по пътя на своето духовно развитие. Да си припомним казаното от миналия път и по-специално в книжката „Приказка за сърцето“, която разпространихме в мартенския брой. Ние сме част от експеримент, започнат в Атлантида – и експериментът има за цел да докаже, че въпреки материалната си обивка и забравата, можем да останем свързани с Бог/Източника. Сега сме почти на финалната права на успешното завършване на този експеримент. Т.е. ние, с нашите неуморни, хилядолетни усилия доказваме, че това е **ВЪЗМОЖНО** и че припомняйки си своя Божествен произход, сме верни на Източника. Ако го издем на Земята със спомена за своя произход и мисия, какво ще научим? Забравата поставя на изпитание способността ни да се **ДОВЕРИМ** на своята интуиция и на гласа на сърцето си, и да се противопоставим на логическото мислене и лабиринта му от аргументи и материални доказателства. Когато достигнем до онзи свещен момент да даваме превес на интуицията и усещанията си, противоположни на логиката, тогава стъпваме на пътя на сърцето и своята

мисия. И тогава, на този път, борбата между логиката и интуицията отпада.

– Чакай, чакай, повтори последното – нима ще престанем да разсъждаваме логично?

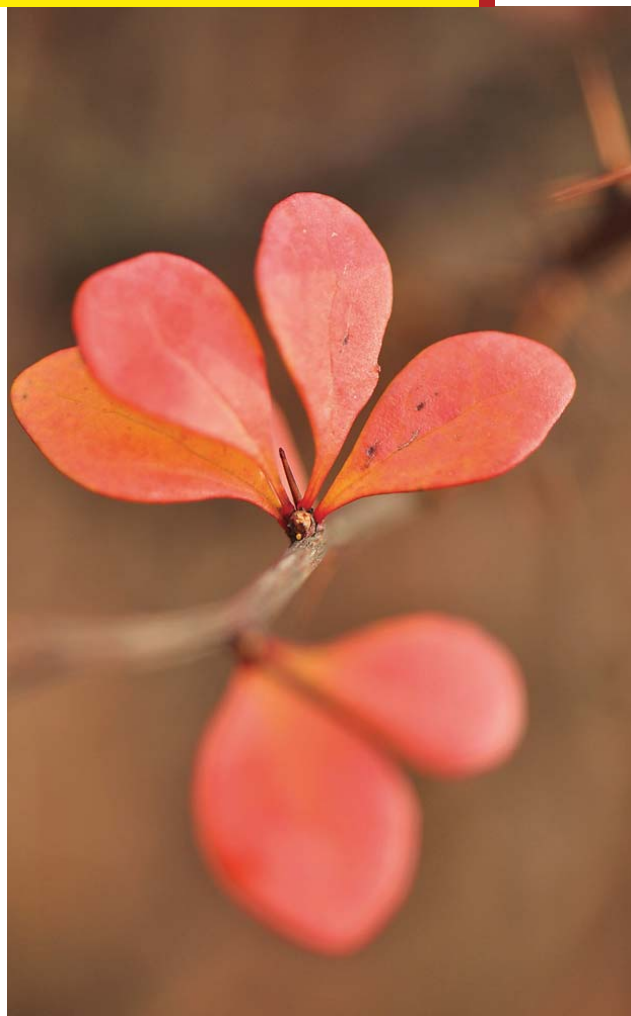
– Няма да престанем да разсъждаваме логично, а ще престанем да се БОРИМ с логиката, защото логиката и интуицията ще се обединят в едно, един канал, който ни свързва пряко с нашата душа, а оттам и с Източника.

– И как се нарича този канал?

– Нарича се ДОВЕРИЕ. Доверие, вяра, че всичко се движи по Божия план, че ние сме част от този план и го следваме. Че нищо от това, което се случва, не е грешно. Че никои от хората, които срещаме в живота си, не грешат и не ни причиняват лошо, а просто изпълняват своята роля в плана. Че няма къде да бързаме, защото планът си има темпо и благоприятен момент на реализация. Че всеки един момент сме водени, обгрижвани, обичани от видимите и невидими свои водачи. Че за нас е подготвено и ни се предоставя всичко, от което имаме нужда – пари, дом, работа, любовни взаимоотношения. Че информацията, от която се нуждаем, сама намира пътя си към нас. Че в крайна сметка ВСИЧКО Е НАРЕД в живота ни.

– Това значи ли че нищо не бива да правим?

– И да, и не. Какво значи нищо да не правим? Да не се напъваме да променяме другите – да! Но има действия, които само ние можем да извършим на материално ниво. Като например да слезем до магазина, за да си купим хляб, защото сме гладни. Или да си потърсим нова работа, с която да изкарваме по-добри пари и така да влезем в нова информационна

***Пространството на сърцето,
това е Богът в нас***

Заживеем ли там, ще проумеем защо сме дошли тук, рисува една божествена истина Стефи. Затова са изкуствата – чрез тях реализираме своята божественост, разказва ни още тя. Започнат ли всички хора на земята да творят, тогава ще се озовем във вселенско величие. Ще сме реализирали и мисията си, ще сме попаднали в пространството на сърцето...

За Инелия с любов

Тя е един от многото лъчи светлина, които ни провокират да се възгледаме в себе си, да се пробудим...

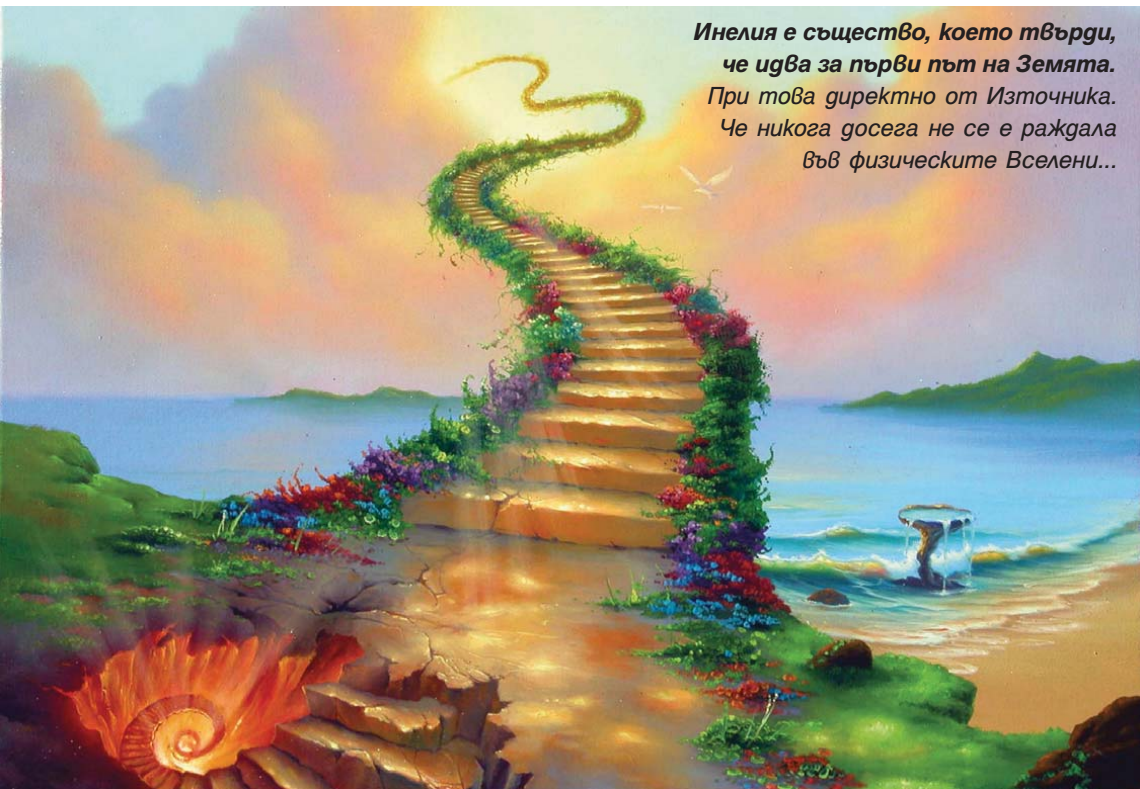
За Инелия Бенц научих „случайно“ миналата година

Съвсем банално – едно клипче бе публикувано в групата ми във фейсбук. Там една симпатична млада жена твърдеше: „Не е случайно, че гледате този клип точно сега.“ И аз си казах: „Да ге, добре... То нищо не е случайно така или иначе, ама чак пък толкова...“

Този клип беше прословутото интервю на

Инелия с Бил Райън, чрез което светът научи за нея. Аз все пак бях впечатлена от това видео. Младата жена разказваше неща, от които цялото ми същество вибрираше и резонираше с изречените думи. Понятия като „добро“, „зло“, „Източник“, „Вселенска любов“, „приемане“, „неосъждане“, „повишаване на вибрацията“ така или иначе вече бяха намерили солидно място в моята система от вярвания и целия ми живот.

*Инелия е същество, което твърди,
че идва за първи път на Земята.
При това директно от Източника.
Че никога досега не се е раждала
във физическите Вселени...*

И така, в един „случаен“ ден, водена от „случаен“ импулс, взех, че написах писмо на Инелия. Едно от многото, които ежедневно получава в електронната си поща. Излях там цялото си сърце в няколко стегнати реда. И така, по всички правила на играта изпратих послание към Вселената и забравих за него. И не щеш ли, навърх рождения ми ден взех, че получих покана за интервю с Инелия.

Осъществихме това интервю и то видя бял свят на <http://svoizbor.com>. По-интересното е обаче какво вижда светът в лицето на Инелия? И не само в това конкретно интервю, ами в цялостното ѝ присъствие.

Инелия е същество, което твърди, че идва за пръв път на Земята

При това директно от Източника... Че никога досега не се е раждала във физическите вселени, не притежава карма, няма история, няма еволюционен път. Казва, че е изпратена с мисия да повдигне вибрационното ниво на Земята и като приключи с мисията си, жизненият ѝ път тук ще свърши или пък ще получи нова задача. Разказва опитности, които много от нас биха сложили в категорията „свръхестествени“ – помни съществуването си преди физическия живот, знае кога точно е била въплътена във физическото си тяло, помни детските си години от гледната точка на многоизмерно същество, което е било принудено от особеностите на 3D живота да влезе в ограниченията на физическото тяло и вместо 360-градусовия поглед над всичко да започне да вижда ограничена част от създанието само чрез малките за досегашното многоизмерно виждане очи.

Демонстрира познания за строежа на Вселената, начина по който всичко в нея функционира, играе си с многоизмерността и всички потенциали във всички времеви линии като с детска играчка, разказ-

Пътят трябва да извървите сами Най-важната ни задача в момента е да се справим с тези стари модели и чрез това да повдигнем собствената си вибрация. Не да се тревожим за роднините, приятелите, обкръжението. Не да се опитваме да спасяваме тях. Най-простикият и действащ механизъм е да повдигнем собствената си вибрация.

ва за астрални пътешествия и работа по всички възможни нива на съществуването. През всичките години досега, преди отявления бум на новата епоха, Инелия е работила на заден план, тихо, на индивидуално ниво, там където е имало нужда от прошка, изцеление, извисяване. Всъщност последните три можем да ги приедем и като последователни стъпки. Но в последните няколко години тя излезе в светлините на прожекторите, заяви се смело в пространството и отправи своя призив към човечеството: „Повдигнете собственото си вибрационно ниво, колективното ниво и това на планетата!“

За един по-цветен град

Партизаните на новото време салят растения – и революцията срещу сивото отрупва пространството около нас с цветове

Ако се събудите сутринта и видите през прозореца си доскоро грозното буреняло парче земя, разцъфтяло с весели цветя, ще се усмихнете и ще си кажете „Денят е хубав и животът е кра-

сив“. Къде е връзката обаче с бомбите и партизаните? Какви са тези партизани и защо едно такова толкова миролюбиво списание като „Усури“ пише за бомби?

Guerrilla gardening

или „партизанското градинарство“ е засаждане на растения в земята на друг собственик без разрешение. Разходката ни из интернет показва, че „Партизанското градинарство“ се прилага от много хора и мотивите им да го правят са различни. Някои са ентузиастични, ко-

ито искат просто да им е по-красиво там, където живеят, а други са с ясни политически искания и се опитват да провокират промени чрез директни акции. Например за изоставени земи или места, за които собствениците не се грижат, „партизаните“ организират акции за засаждането им с цветя или

зеленчуци. „Партизаните“ смятат, че земята трябва да бъде красива, а не – изоставена, да създава усмивки и добро настроение за хората, които минават покрай нея, а не тягостни мисли. За да са истински „партизани“, акциите понякога се провеждат и през нощта, потайно, за да изненадат собствениците със зеленчукови лехи или цветна градина. А други го правят явно, посред бял ген, с което привличат обществеността и хората на дадено място. При всички случаи това са дейности, които провокират и привличат както вниманието на общината или частния собственик, изоставили земята си, така и последователи.

Началото

Някои смятат, че партизанското градинарство е

започнало с Лиз Кристи и нейната партизанска група през 1973 в Ню Йорк, които са превърнали изоставена частна земя в градина. Мястото и досега се поддържа от доброволци и се защитава от градската паркова администрация.

Други смятат, че Агам Лаваия, по рождение Дейвид Уилки, е баща на партизанското градинарство с неговата „Градина на Еген“ в Манхатън, изградена в средата на 70-те години на миналия век. Той е включен като един от петдесетте забележителни и колоритни личности Ню Йорк в книгата *Harvey Wang's New York*. За съжаление през 1986 г. градината е разрушена от градската администрация и на

нейно място са построени жилища.

„Градината на хората“ в Бъркли, Калифорния сега е обществен парк – създадена е от едно движение от партизански градинари в края на 60-те години на миналия век. Тогава е била собственост на Калифорнийския университет, който въобще не се грижил за земята и тя пустееела. При създаването на градината са се водили истински битки между партизаните, университета, полицията, гувернатора Рейгън, националната гвардия. Имало е един убит и стотици пострадали. Част от парка била разрушена и отново възстановена по-късно. В момента е постоянна част от парковете на града.

Рецепта за бомби със семена

Съставки:

- ☛ Семена
- ☛ Глина или пръст
- ☛ Компост
- ☛ Малко вода

Смесете с ръка глината, компоста и семената. Добавете по малко вода, за да стане влажно и да се омеси добре. Оформете топче с диаметър 2-2,5 см. Оставете топчето да изсъхне за два дни при температура около 20-25 градуса. Не поставяйте на директна слънчева светлина.

Съвет: поникването на семената зависи от времето и климата. Наблюдавайте, за да следите резултата. Ако е необходимо, помогнете на „бомбата“ – полейте или защитете от хора, автомобили и кучета.

Най-светлото изцерение – с *Вяра*

Небесни същества се въплъщават в бразилеца Жоао де Деус, който е излекувал за 40 години почти 15 млн. човека

КОНФЕРЕНЦИЯ, ПОСВЕТЕНА НА АЛТЕРНАТИВНАТА МЕДИЦИНА и провела се във Франция, привлече погледите и върху хората с т.нар. *паранормални способности*. Става въпрос за лечители, които вече десетки години доказват, че умеят да се справят с всякакви проблеми – при това с помощта на начин, който е непознат за науката. Обединява ги това, че го един говорят за връзката си с духовния свят – сред тях са Ванга и Вера Кочовска, Джуна и много други руски лечители, а

също необикновени хора от Китай, Индия, САЩ, Франция или „черния“ континент Африка. Най-известното име обаче в съвременния ни свят е на бразилския лечител Жоао де Деус, който стана популярен в последно време и у нас. Славатата му отдавна е прекрачила границите на родината му, разпростират се и извън Америка... В методите му пък се преплитат похвати от алтернативната медицина с много необясними с обикновената ни логика действия.

Истинското му име е Жоао Теуксеура да Фариа

Роген е през 1942 г., което ще рече, че през 2012-а ще отпразнува 70-годишен юбилей. Отраства в едно малко бразилско село, като баща му е шивач – професия, която не е предлагала кой знае какви възможности да образуваш деца-та си...

Жоао обаче е знамени-

тост не заради образованието си, а заради изпълнения си с необикновени събития живот. Хиляди хора търсят помощта му и молят за изцерение именно него. „Аз не лекувам никого – скромно казва той. – Вярвам в Бог и помагам и на другите да вярват! Господ е този, който лекува – неговата безкрайна доброта е най-мощната сила за нас, особено в тези тежки времена.“

Въпреки че няма медицинско образование, Жоао отделя много време, за да изучава книги, посветени на медицината. Дори си е извоювал документ за практикуване на комплементарна медицина. Проучва и опита на много лечители, като на практика цял живот трупа знания за лековити растения и групи природни дарове. Много хора твърдят, че в него живее именно онази сила,

чрез която местните индианци и по-специално инките са изцелявали.

Превръщането на Жоао във феномен привлича погледите на много негови критици. Някои учени се задоволяват с това да го изследват, докато други открито отхвърлят чудоейните му действия. Жоао обаче не отстъпва и пред тях, като твърди, че по съзнателен начин е възплатил в тялото си духове на доктори от миналото и дори светии. „Тези същества говорят – обяснява той, – преглеждат хората и извършват видими и невидими операции.“

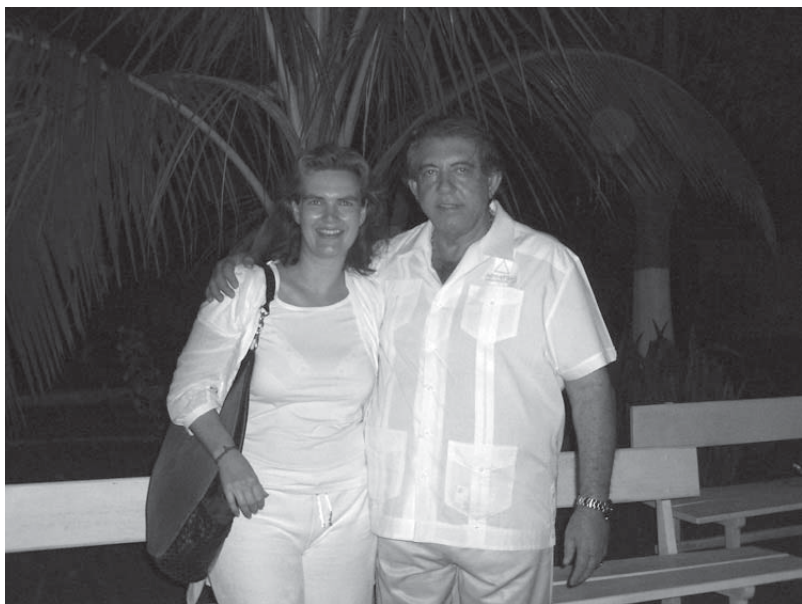
Самият Жоао е изпълнен с невероятна енергия

Сякаш в него наистина си дават среща няколко души... Изчислено е, че през 40-годишната си активна практика е изцелил директно и индиректно около 15 млн. души. Звучи невероятно, но в „списъка“ с чудоейни намеси има и много случаи на СПИН, рак, аутоимунни заболявания, артрит... Жоао лекува също психически нарушения и пристрастености, депресия, шизофрения, биполарни разстройства...

Невидимата форма на лечение, която прилага, е още един довод учените да го гледат с подозре-

За да ви изцери, трябва и вие да имате вяра! Науката няма отговор и сега за начина, по който той осъществява чудотворната си намеса. Макар че благият бразилец отдавна е отговорил на всички въпроси на своите изследователи или критици, при това с една-единствена дума – и тя е *вяра*.

ISSN: 1312-2665

9 771312 266002 04

**Библио.бг - платформа за електронни книги и
списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

